

det er det, vi har set. En opposition, der stritter i alle retninger.

Oppositionen møder op med et forslag til vedtagelse om, at vi skal have valg, og så kunne man godt forestille sig, at så ville det blive dagens tema.

Forslaget til vedtagelse er bygget op omkring kommunalreformen, og vi skal have et valg. Man kunne tro, at så var det kommunalreformen, vi skulle have drøftet. Er det så det, oppositionen har lagt op til at drøfte? Næ, det er det jo ikke. Man kommer med et ret usædvanligt forslag til vedtagelse om, at vi skal have valg, og så vil man ikke engang selv diskutere det. Det har jeg faktisk været lidt skuffet over. Man kan i hvert fald roligt sige, at det ikke er en regering, der er under pres.

Så lyttede jeg selvfølgelig meget opmærksomt til den socialdemokratiske ordfører, for jeg tænkte, at nu, efter dette forsøg på et frontalangreb på regeringen, måtte der dog i det mindste komme et klart markeret og et spændende socialdemokratisk oplæg, et virkelig politisk alternativ til den siddende regering. Var det så det, vi oplevede fra den socialdemokratiske ordfører? Nej, det var det ikke.

Den socialdemokratiske ordfører har lagt sig i regeringens fodspor, men siger bare som det eneste på hvert punkt, hvor regeringen har taget fat, hvad enten det nu er sundhed eller de ældre eller uddannelse eller miljø, alle de steder, hver regeringen har lagt op til nye initiativer på finanslovsforslaget: Mere af det samme!

Det er overbud, men ikke noget nyt, spændende alternativ, bare mere af det samme.

Vi kvitterer naturligvis positivt fra regeringens side over, at Socialdemokratiet er så optaget af de punkter, regeringen har lanceret, men vi synes nok, at det er en lille smule politisk fatigt, at man ikke har andet at byde på end mere af det samme. Man kunne godt forvente, at det største oppositionsparti havde et markant, spændende politisk alternativ, men det var i hvert fald ikke i dag, at det blev præsenteret. Derfor synes jeg, at det har været en lidt tam affære.

Siden sommerferien har de to gamle regeringspartier, De Radikale og Socialdemokratiet, jo forsøgt sig ud i den kunst så i det mindste at blive enige om et eller andet. Først forsøgte de sig med udlændingepolitikken. Det gik helt galt. Så prøvede de sig med skattepolitikken. Det gik også galt. Og så gav de tilsyneladende helt op – og debatten i dag har ikke bragt nogen ny klar-

hed. Næsten 3 år har de gamle regeringspartier haft til at blive enige om at præsentere et alternativ, men intet er sket.

Regeringen har præsenteret en udlændingepolitik og gennemført den – en stram, en fast og fair udlændingepolitik – og den har været en så stor succes, at Socialdemokratiet har skyndt sig at sluge den med hud og hår. De skulle ikke nyde noget af noget opposition dér, så de har taget det hele.

Kl. 21.15

Men fru Marianne Jelved har stillet et ultimativt krav om, at hvis hun skal støtte hr. Mogens Lykkesoft som ny statsminister, så skal udlændingepolitikken lempes. Og det har hr. Holger K. Nielsen tilsluttet sig og også fru Line Barfoed. Altså kræver de, som hr. Mogens Lykkesoft skal støtte sig til, hvis han vil være statsminister, at han skal lempe udlændingepolitikken, og det betyder, at befolkningen sidder tilbage med en klar fornemmelse af, at kommer der et regeringsskifte, bliver udlændingepolitikken lempet.

Alle ved, at fru Marianne Jelved mener, hvad hun siger, og hun insisterer på det, og når det er ultimativt, så er det ultimativt, og derfor kan hr. Mogens Lykkesoft ikke blive statsminister uden at lempe udlændingepolitikken. Det er jo det, der står tilbage efter debatten.

Regeringen har gennemført og fastholdt et skattestop, og det har været en så kanon succes, at S og R har følt: Vi skal også have et eller andet. Det skulle så ikke være et skattestop, men S og R har så fundet ud af, at man skulle have et skatte-loft. Ja, man kan roligt sige, at der er højt til loftet i det hus; det er der.

Man behøver bare at spørge: Ville det skatte-loft, som Socialdemokratiet og De Radikale har lanceret, forhindre, at man kunne gennemføre en ny pinsepakke? Svaret er nej.

Man kan næsten være helt sikker på, at kommer de til regeringsmagten, så kommer der en, ja, nu ved jeg jo så ikke, om det bliver en pinsepakke, men befolkningen vil så ikke uden angst og bæven kunne se frem til enhver ny højtids, som vil lægge navn til den næste store skattepakke, som kan gennemføres inden for det rummelige loft.

Vi kender jo de to partiers liste over nye skatter: en forhøjelse af bruttoskatten til 20 pct., ekstra pensionsskat, ekstra benzinafgift, ekstra boligskat, bare for at nævne nogle af de meget synlige; så er der jo det, man prøver sådan at gøre knap så synligt, men det er det, der ligger i det inden for det såkaldte skatte-loft.